

Primanje Gospodina

Kako bismo se ponašali kad bismo samo jedanput u životu smjeli ići na pričest?

12. Veljača

Jesi li ponekad razmišljao o tome kako bi se pripremio za primanje Gospodina kad bi se Pričest mogla primiti samo jednom u životu? - Zahvalni smo Bogu što mu se tako lako možemo približiti, ali mu moramo odavati priznanje dobrom pripremom kako bismo ga primili. (Kovačnica, 828)

Isus je Put, On je Posrednik; u Njemu je sve; bez Njega ništa. U Kristu i njegovom naukom poučeni usuđujemo se nazvati Svemogućega Oče naš. On koji je stvorio nebo i zemlju jest taj Otac pun ljubavi koji na to čeka da se mi opet vratimo k Njemu, svaki pojedini kao jedan novi i stalni izgubljeni sin.

Ecce Agnus Dei ... Domine, non sum dignus ... Uskoro ćemo primiti Gospodina. Da bismo dostojno primali visoko ugledne osobe na ovoj zemlji, potrebno je svjetlo, muzika, svečana odjeća; a kako se istom moramo pripremiti da bismo ugostili Krista u našoj duši? Da li ste već o tome razmišljali kako bismo se ponašali kad bismo samo jedanput u životu smjeli ići na pričest. Kad sam bio dijete, česta pričest nije bila uobičajena. Još se vrlo dobro sjećam s kakvom se pažljivošću pripravljalno tijelo i duša na pričešćivanje: oblačilo se najbolje odijelo, pralo se, češljalo

osobito lijepo i uzimalo možda čak i malo parfema...; bila je to pažnja čovjeka koji je zaljubljen, tankoćutne i svježije duše, koji ljubavlju zna platiti Ljubav.

S Kristom u duši završavamo svetu misu: blagoslov Oca, Sina i Duha Svetoga prati nas tijekom cijelog dana u našim jednostavnim svakodnevnim zadacima i u svim plemenitim poslovima, koje trebamo posvetiti. (Susret s Kristom, 91)